

EL MOMENT ÉS ARA

Manifest dels Experts en Monedes Socials i Complementàries

Un perill imminent

Els càrrecs electes en els ajuntaments, les diputacions i les comunitats autònomes, es troben davant d'un panorama econòmic més que preocupant: En el seu territori la meitat de la població activa ocupada (50,5% en la mitjana estadística de l'Ministeri de Treball) es guanya la vida treballant com a autònom o en una petita empresa, que també pot ser una botiga. Una part molt important de les esmentades fonts de riquesa estan en imminent risc de tancament i defunció, amb les repercussions en cadena que cada tancament comporta per al municipi. El gran dilema del càrrec electe és que s'adona del problema, però no té recursos per solucionar-lo.

En efecte, el Banc Central Europeu està donant diners a cabassos als bancs i a les grans empreses, i està finançant els estats de la Unió mitjançant la compra del seu deute. Amb aquests diners, el Govern Central d'Espanya està prenent mesures que beneficien les grans i mitjanes empreses, i també particulars seleccionats segons els criteris de l'ingrés mínim vital i el subsidi d'atur; però ningú està atenent les empreses petites i microempreses, tot i que donen ocupació a la major part de la població.

És aquí on ha d'incidir, imprescindiblement, l'acció de l'administració pública. La seva manca de mitjans, de diners, es pot resoldre amb els instruments monetaris complementaris que el dret europeu permet i la Comissió Europea fins i tot ha subvencionat. El propòsit d'aquest Manifest és que la societat i els seus dirigents prenguin consciència del problema i de l'existència d'una via ràpida per resoldre'l.

Definim la situació actual com una dràstica reducció de l'efectiu en mans dels particulars i les empreses, a causa de la disminució forçosa de la facturació i als ERTO 's. La teoria monetària ensenya que una reducció tan brutal de liquiditat porta a una depressió, amb totes les conseqüències de destrucció del teixit empresarial i desocupació. La solució per a aquest problema és que les autoritats augmentin l'oferta monetària en la proporció en què ha estat destruïda. És una nova realitat el descobriment pel públic de com els diners poden ser creats al seu gust per la banca i els bancs centrals, tal com s'ha vist durant l'últim semestre, quan el Banc Central Europeu (BCE) ha creat del no-res la quantitat de sis-cents mil milions d'euros, ja que el BCE ha comprès la necessitat que esmentem més amunt. No obstant això, els seus estatuts, i també la realitat econòmica, li impedeixen filtrar els diners fins als actors petits: particulars i petites empreses, els quals queden desemparats de liquiditat.

El problema és que, perquè aquests nous euros arribin a la gent (que és qui més els necessita), el circuit obliga a passar a través dels estats, els bancs i les grans empreses, amb excessives pèrdues de temps i comissions en cada un dels successius esglaons. Un temps que a més s'allargaria de manera inacceptable si es pretengués, com alguns proposen, fer arribar els diners a les persones mitjançant els multiplicadors keynesians de la despesa pública.

Precisament per a aquestes circumstàncies van ser creades les monedes complementàries locals i els circuits de crèdit comercial, des quals en tenim casos d'èxit reconegut, com la Bristol Pound, les Berkshares, el WIR i el Sardex, entre d'altres. Les monedes socials i complementàries són instruments provats des de fa molt temps i és conegut que serveixen per a resoldre l'exclusió econòmica i social a nivell dels particulars, els autònoms i les petites empreses.

Diners emesos per l'administració propera o entitats coordinades amb ella

El 2020 serà recordat com l'any en el que “tot va poder ser”. Temes tabús, com la renda bàsica universal, tot i que amb matisos, han estat objecte de debat públic, i els diners digitals dels bancs centrals (CBDC) estan essent analitzats com una opció interessant per a resoldre les limitacions de la política monetària convencional. És també, per a les administracions perifèriques de l'Estat, el moment d'actuar proactivament, emetent els diners que els Estats no poden proporcionar.

No cal que les administracions s'endeutin en euros, ja que és possible emetre diners sense necessitat de recórrer a cap prestador. La resposta són les monedes complementàries impulsades per les administracions locals o per ens comunitaris, associacions o fundacions, en conveni amb elles.

Per això pensem que és hora de plantejar el debat sobre un nou model de pagament digital emès a nivell proper a les necessitats, i sobretot **és hora d'actuar**. La tecnologia ho permet i proporciona la solució natural per als problemes de liquiditat de les administracions locals, agilitant els pagaments als seus proveïdors, i fent que puguin atendre necessitats socials imperioses, cosa que amb els recursos actuals resulta impensable. Comptem amb moltes experiències reeixides de monedes paral·leles que s'han complementat als diners legals en èpoques de liquiditat complicada, aportant a l'economia local el mateix valor que els diners oficials, i a més amb una clara millora en la seva distribució local, de forma més ajustada a les necessitats del territori i de les persones que hi viuen.

Instem, doncs, tots els agents socials i les administracions locals (municipis i diputacions) i autonòmiques, a cooperar en la creació i el foment urgent de nous instruments monetaris, així com a reforçar els ja existents. Els més de cinquanta experts repartits per

tot Espanya que signem aquest manifest, l'Institut de la Moneda Social i l'Observatori de la Moneda Complementària, oferim la nostra col·laboració a aquestes administracions. La gran quantitat de casos pràctics que ja existeixen facilitarà una posada en marxa de noves iniciatives en un molt curt espai de temps i a baix cost. **Es necessita, en primer lloc, el suport i la iniciativa de les administracions públiques.**

[ENLLAÇ A LES SIGNATURES](#)

MÉS INFORMACIÓ

El 2013 els experts convocants es van constituir en una "Plataforma IMS" sota l'empareda de la Fundació INEVAL, ineval.org, per compartir els seus coneixements. Molts formen part d'una associació civil posterior anomenada "Institut de la Moneda Social", monedasocial.org, i les seves realitzacions es troben recollides, en bona part, a l'Observatori de la Moneda Complementària, observatoriomc.com